

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudkyň JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Marie Žiškové v právní věci žalobců: **a) A.**, zastoupeného JUDr. Petrem Kužvartem, advokátem se sídlem Praha 4, Za Zelenou liškou 967/B, **b) S.**, proti žalovanému: **Ministerstvu pro místní rozvoj**, se sídlem Praha 1, Staroměstské nám. 6, za účasti: **1) O.**, **2) H.**, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 4. 2003, č. j. 21680/02-62/O-588/02, v řízení o kasační stížnosti žalobce Ateliéru pro životní prostředí proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 31. 1. 2005, č. j. 7 Ca 190/2003-71,

t a k t o :

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 31. 1. 2005, č. j. 7 Ca 190/2003-71, **se z r u š u j e** a věc **se v r a c í** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 9. 4. 2003, č. j. 21680/02-62/O-588/02, žalovaný zamítl odvolání žalobců a potvrdil rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 8. 7. 2002, č. j. 131247/01/OUR/DI/Š, kterým byla umístěna stavba „Městský okruh Myslbekova – Pelc Tyrolka, stavba č. 9515 Myslbekova – Prašný most, stavba č. 0080 Prašný most – Špejchar a stavba č. 0079 Špejchar – Pelc Tyrolka“, stanoveny podmínky pro umístění a projektovou přípravu stavby a rozhodnuto o námitkách účastníků řízení.

V žalobě proti rozhodnutí žalovaného žalobci mimo jiné uvedli, že napadené rozhodnutí bylo vyvěšeno na úřední desce žalovaného dne 30. 4. 2003, na úřední desce Úřadu městské části Praha 6 dne 5. 5. 2003 a na úřední desce Úřadu městské části Praha 7 dne 6. 5. 2003. Doručeno tedy bylo dne 21. 5. 2003 a žaloba zaslaná soudu poštou dne 21. 7. 2003 je tak podána včas.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 31. 1. 2005 žalobu odmítl pro opožděnost. Z obsahu správního spisu vyplynulo, že žalobcům bylo napadené rozhodnutí žalovaného oznámeno doručením veřejnou vyhláškou - vyvěšením rozhodnutí na úřední desce žalovaného. Na této desce bylo rozhodnutí vyvěšeno dne 30. 4. 2003 a sejmutο dne 19. 5. 2003. Rozhodnutí bylo oznámeno podle § 42 odst. 2 stavebního zákona a žalobcům

tedy bylo doručeno dne 15. 5. 2003. Protože žaloba byla předána držiteli poštovní licence až dne 21. 7. 2003, nebyla dodržena zákonná dvouměsíční lhůta pro podání žaloby.

Proti odmítavému usnesení městského soudu podal žalobce A. (dále též stěžovatel) včas kasační stížnost, jejíž důvody dále blíže rozvedl podáním ze dne 2. 5. 2005. Uvedl, že při ediktálním doručování písemnosti na vícero deskách je nutno šetřit účelu a smyslu právní úpravy a považovat za rozhodné z hlediska účinků doručení vyvěšení v pořadí poslední. V daném případě účastníci řízení nebyli žalovaným poučeni o tom, které vyvěšení je z hlediska účinků doručování rozhodné. Naopak, na str. 19 rozhodnutí žalovaného se uvádí, že rozhodnutí bude současně vyvěšeno na úředních deskách úřadů městských částí Praha 1, 6, 7, 8 a Praha – Troja, a na úřední desce žalovaného. Dále se žalobce zabýval vztahem § 42 odst. 2 stavebního zákona a § 26 odst. 2, § 51 odst. 1 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, ve znění účinném do 31. 12. 2005 (správní řád), přičemž konstatoval, že spekulace o „doručení“ účastníkům a pouhém „oznámení“ ostatním bez procesních důsledků jsou nepodložené a nemají zákonný podklad. Popřel, že by § 48 vyhlášky č. 132/1998 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení stavebního zákona, byl v rozporu s některým zákonem nebo že by překročil zákonné zmocnění. Toto ustanovení vhodným způsobem konkretizuje a sjednocuje, co je míněno „způsobem v místě obvyklým“. V hlavním městě Praze tento způsob vyšel z obecné úpravy v prováděcí vyhlášce ke stavebnímu zákonu. Veškeré písemnosti týkající se územního obvodu městské části se naprosto běžně a obvykle vyvěšují na úřední desce jejího úřadu. Z uvedených důvodů navrhl, aby Nejvyšší správní soud usnesení městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že jak plyne z usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 7. 2003, č. j. 5 A 90/2002-28, právní účinky doručení má pouze veřejná vyhláška zveřejněná na úřední desce orgánu, který rozhodnutí vydal. V daném případě tak byla žaloba podána opožděně.

Druhý žalobce ani osoby zúčastněné na řízení se ke kasační stížnosti nevyjádřili.

Kasační stížnost je důvodná.

Stěžovatelem přdestřenou právní otázkou je určení, na úřední desce kterého orgánu je územní rozhodnutí vyvěšeno s účinky doručení dle § 42 odst. 2 stavebního zákona.

Touto otázkou se však již Nejvyšší správní soud dříve zabýval (viz usnesení rozšířeného senátu publikované pod č. 449/2005 Sb. NSS) a uzavřel, že takové kvalifikované vyvěšení územního rozhodnutí se děje jen na úřední desce orgánu, který takové rozhodnutí vydal. Dále se vyjádřil též k neaplikovatelnosti § 48 odst. 1 vyhlášky č. 132/1998 Sb. (čl. 95 odst. 1 Ústavy České republiky), neboť tato právní úprava překročila zákonné zmocnění dané § 143 odst. 1 písm. d) stavebního zákona, je v rozporu se zákonem a překračuje jeho meze.

Nelze pominout, že výše uvedené právní závěry byly aprobovány nálezem Ústavního soudu ze dne 11. 5. 2005, sp. zn. II. ÚS 487/03 (www.judikatura.cz), a ani senát kasačního soudu rozhodující v nyní souzené věci nevidí důvod, proč se od nich odchýlit. Pro stručnost proto odkazuje na odůvodnění výše uvedeného usnesení rozšířeného senátu.

Nicméně, stejně jako v obou prejudikovaných případech, i v této věci žalovaný účastníky řízení nesprávně poučil o tom, na které úřední desce je územní rozhodnutí vyvěšeno

s účinky doručení. Na straně 18 rozhodnutí žalovaného je totiž uvedeno, že „*Toto rozhodnutí se podle § 42 odst. 2 stavebního zákona oznamuje účastníkům řízení veřejnou vyhláškou tak, že bude po dobu 15 dnů vyvěšeno na úředních deskách Ministerstva pro místní rozvoj, Úřadu městské části Praha 1, ..., Úřadu městské části Praha 6, ..., Úřadu městské části Praha 7, ..., Úřadu městské části Praha 8, ..., a Úřadu městské části Praha – Troja, Poslední den 15 denní lhůty je dnem jeho oznámení (dnem doručení).*“ Žalovaný tedy vycházel z toho, že k řádnému doručení je třeba rozhodnutí vyvěsit na více místech. Žalobce také podle tohoto poučení jednal a v dobré víře využil k podání žaloby lhůtu pro sebe prospěšnější.

Jak plyne ze správního spisu, na úřední desce žalovaného bylo napadené rozhodnutí vyvěšeno od 30. 4. 2003 do 19. 5. 2003, doručeno tedy bylo dne 15. 5. 2003. Na úřední desce Úřadu městské části Praha 7 však rozhodnutí bylo vyvěšeno až od 6. 5. 2003 do 22. 5. 2003. Pokud by tedy z hlediska doručení bylo bráno v potaz i vyvěšení na této úřední desce, byla by rozhodným dnem (patnáctým dnem lhůty) středa 21. 5. 2003.

Za dané situace nemůže jít uvedené nepřesné poučení dané správním orgánem k tíži stěžovatele a zapříčinit tak odmítnutí věcného projednání jeho žaloby z důvodu opožděnosti. Takový závěr narušuje princip důvěry jednotlivce v rozhodovací činnost a v akty státu, a to vzhledem k tomu, že je na újmu účastníka, který se řídil - byť mylným - poučením správního orgánu. Jako takový je potom nepřijatelný.

V daném případě je tak s ohledem na § 72 odst. 1 s. ř. s. nutno za poslední den lhůty pro podání žaloby brát pondělí 21. 7. 2003. Právě v tento den žalobci soudu zaslali prostřednictvím držitele poštovní licence předmětnou žalobu a učinili tak včas, neboť v souladu s § 40 odst. 4 s. ř. s. byla dotčená lhůta zachována.

Městský soud napadeným usnesením nešetřil princip právní jistoty a v důsledku jeho postupu došlo k porušení práva stěžovatele na spravedlivý proces. Proto je předmětné usnesení nezákonné [§ 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.].

Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla shledána důvodnou, Nejvyšší správní soud napadené usnesení městského soudu dle § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. V něm, vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 3 s. ř. s.), rozhodne též o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. listopadu 2006

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu